

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 8C/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215201222
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jaďuďová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4215201222.31

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Ivanou Jaďuďovou v právnej veci žalobcu: Z.. P. U., nar. X.X.XXXX, bytom K. H. XX/X, E., zast.: JUDr. Tamás Puskás, advokát, so sídlom Alžbetínske nám. 1203, Dunajská Streda, proti žalovaným: 1./ Z. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX/XX, E., X./ O. A., nar. XX.X.XXXX, bytom E. 24/XX, E., 3./ Z. A., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XX/XX, E., v konaní všetci zastúpení advokátkou JUDr. Lívia Kňazíková, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 6, Komárno, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalovaní v rade 1/, 2/, 3/ majú nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 6.2.2015 domáhal uloženia povinnosti žalovaným odvolať svoje nepravdivé tvrdenie, že žalobca na doučovacej hodine mal na adresu žalovaného v rade 3. vulgárny výrok: „ty špinavé h..., choď do p...“, a ospravedlniť sa žalobcovi za šírenie tejto nepravdivej skutočnosti a to jednak písomne listom doručeným žalobcovi do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a jednak verejne pred učiteľským zborom a riaditeľom školy a žalovaný v rade 3. pred svojimi spolužiakmi a triednym učiteľom. Následne dňa 24.6.2020 požiadal žalobca o zmenu petitu v nasledovnom znení: Žalovaní sú povinní odvolať svoje nepravdivé tvrdenie o tom, že žalobca na doučovacej hodine mal na adresu žalovaného v 3. rade vulgárny výrok: „ty špinavé h..., choď do p...“, a ospravedlniť sa za šírenie tejto nepravdivej skutočnosti a to jednak písomne listom doručeným žalobcovi do 15 dní po právoplatnosti rozsudku súdu a jednak verejne pred učiteľským zborom a riaditeľom školy - Gymnázia Hansa Selyeho v Komárne.

Žalobu odôvodnil tým, že žalovaní približne od novembra 2014 začali o ňom šíriť nepravdivé skutočnosti a to predovšetkým v škole, kde pôsobí a to výrokom ako je vyššie uvedené. On nikdy takýto výrok nepovedal. Šírenie tejto nepravdivej skutočnosti znižuje jeho vážnosť u kolegov, u rodičov ostatných študentov a podryva jeho autoritu u ostatných žiakov. Takéto konanie žalovaných ohrozuje jeho uplatnenie sa v spoločnosti. Takýto zásah sa dotýka jeho mravnej integrity a je spôsobilé znížiť jeho dôstojnosť, vážnosť, česť a ohrozuje jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

Žalovaný v rade 1. uviedol, že verí svojmu synovi, na druhý deň po incidente (syn mal 16 rokov) išiel za žalobcom, ktorý bol najskôr pokojný a povedal, že sa pohádal s kolegom a so žiakom. Postupne zvyšoval hlas, že syn je klamárom, že podá žalobu a stretnú sa na súde. Dodal, že vôbec nič nešírili, dňa 2.12.2014 išli len informovať riaditeľa, čo sa dialo a ten povedal, že to preskúma, a že podobná vec už so žalobcom riešená bola. Nikde oni nič nešírili a písomnú sťažnosť na inšpekciu dali až po tom ako bola podaná žaloba.

Žalovaná v rade 2. uviedla, v inkriminovaný deň jej syn volal rozrušený do práce a plakal a povedal, čo mu povedal žalobca a nedovolil mu písomku napísať. Bol vtedy s ním jeho spolužiak a ten cez telefón jej potvrdil, že to bolo tak. Doma sa potom o tom porozprávali. Na druhý deň potom jej manžel išiel za žalobcom a potom išli za riaditeľom a zdôrazňovali mu, že ho chcú len informovať o konaní žalobcu a nechcú podávať sťažnosť.

Žalovaný v rade 3. uviedol, uviedol, že v tom čase sa vrátil do školy po dlhodobej chorobe, kedy bol aj v nemocnici a 2 mesiace nebol v škole. Mal si nahrádzať hodiny a písať písomky z rôznych predmetov. So žalobcom sa dohodol, že príde na doučovanie a napíše slepú mapu. Pred hodinou dňa 27.11.2014 poobede sa opýtal, či môže prvý, pretože potom potrebuje odísť na angličtinu, žalobca mu odpovedal veľmi nervózne. Potom, keď videl jeho slepú mapu tak ju pokrčil a poslal ho von s tými slovami, ktoré sú uvádzané.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 29.1.2018, č. k. 8C/94/2015-110 žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a Krajský súd uznesením sp. zn. 5Co/119/2018-138 zo dňa 29.4.2019 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie s tým, aby súd zameral dokazovanie, či neoprávnené obvinenie zo strany všetkých žalovaných, resp. jedného z nich mohlo spôsobiť zásah do cti a dôstojnosti žalobcu do takej miery, že bola znížená jeho vážnosť a dôstojnosť pred kolegami ako aj pred žiakmi. Je potrebné brať zreteľ na to, že daný prípad má svoj pôvod v školskom prostredí a na žalobcu ako učiteľa, a ako na verejného činiteľa sú kladené zvýšené nároky na jeho morálku, povesť a odbornosť.

3. Súd poznamenáva, že súdny zmier medzi stranami sporu sa ani po šiestich rokoch nepodarilo uzavrieť. Právna zástupkyňa žalovaných poukázala na zápisnicu zo dňa 29.4.2015, kde sa žalobcovi jej klienti ospravedlnili. Tam však žalobca uviedol, že potrebuje čas či to prijme alebo nie. Medzičasom sa žalobca od 1.9.2019 stal riaditeľom ZŠ v C. E.. Dňa 24.6.2020 požiadal žalobca o zmenu petitu: Žalovaní sú povinní odvolať svoje nepravdivé tvrdenie o tom, že žalobca na doučovacej hodine mal na adresu žalovaného v 3. rade vulgárny výrok: „ ty špinavé h..., choď do p...“, a ospravedlniť sa za šírenie tejto nepravdivej skutočnosti a to jednak písomne listom doručeným žalobcovi do 15 dní po právoplatnosti rozsudku súdu a jednak verejne pred učiteľským zborom a riaditeľom školy - Gymnázia Hansa Selyeho v Komárne.

4. Súd vo veci vykonal (a aj doplnil) dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov: Z.. O. K., Mgr. P. B., M. E., Q. E., O. G. N., I. E., Q. L., S.. P. M., E. D., Z.. T. Z., R. U., A. E., návrhom na mimosúdne vyriešenie veci, zápisnicou, potvrdením o návšteve psychológa, listinou na čl. 30, zápisnicou o prešetrení sťažnosti, prekladmi článkov a ostatnými ku spisu priloženými listinami a ustálil tento skutkový a právny záver veci:

5. Dňa 27.11.2014 žalobca mal na doučovacej hodine na adresu žalovaného v rade 3. povedať vulgárny výrok:“ ty špinavé h..., choď do p...”.

6. Podľa čl. 6 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Podľa čl. 15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Podľa § 150 ods. 1, 2 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany sporu požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

8. Z potvrdenia o návšteve psychológa zo dňa 27.5.2015 vyplýva, že dňa 28.12.2014 navštívil zariadenie žalobca v rade 1. s požiadavkou o radu pri riešení konfliktu ich syna, ktorý cítil veľkú krivdu voči svojej osobe s pedagógom. Rodičom bolo odporučené opätovné riešenie konfliktu na pôde školy, pretože objasnenie tohto problému je v plnej miere v kompetencii riaditeľstva Gymnázia. Psychologická starostlivosť bola poskytnutá pre študenta priebežne v určitých dohodnutých intervaloch. Zo zápisnice o prešetrení sťažnosti, spísanej riaditeľom školy a R. U. zo dňa 4.7.2016 vyplýva, že na hodine geografie dňa 21.6.2016 žalobca obviňoval žalovaného v rade 3., že on a jeho rodina šíria nepravdivé tvrdenia o jeho osobe, 12 odpovedí z 28 bolo, že žalobca poprosil žalovaného v rade 3., aby sa s touto vecou nezaoberal, teda aby nespomínal jeho meno v budove školy. Ďalej bolo uvedené 16timi odpoveďami z 28, že žalobca na tejto hodine (21.6.2016) pred verejnosťou triedy vyhlásil, že celý proces začala rodina žalovaných a preto právom podal žalobu na súd. Záver z tohto prešetrenia bol, že žalobca bol upozornený, aby na vyučovacích hodinách nehovoril o súdnych sporoch medzi ním a inými osobami. Zo zápisnice o prešetrení sťažnosti Štátnej školskej inšpekcie Nitra zo dňa 11.9.2015 vyplýva, že napriek tomu, že riaditeľ riešil uvedené problémy, nepredložil žiadne preukázateľné podklady. Avšak k námietke č. 3 bolo uvedené, že údajne riaditeľ školy žalovaným prisľúbil, že sa porozpráva s vyučujúcim, ale nesľuboval žiadne pozitívne výsledky. Jediný záznam bol uvedený v zápisnici z pedagogickej rady dňa 9.12.2014, kde bolo uvedené, že žalobca mal konflikt s jedným žiakom z II.C - zatiaľ to nie je oficiálne sťažovanie zo strany rodičov- adresoval žiakovi nevhodné slová (už pred tým boli naňho sťažnosti, že politizuje na hodinách a vyjadruje antisemitické názory).

9. Svedok Z.. O. K. uviedol, že bol triednym učiteľom žalovaného v rade 3., vypočul obe strany a počul dve rozdielne veci. Skúšal strany vlastnými možnosťami zmieriť, ale asi použil zlý spôsob. Rozprával sa o tom s riaditeľom a s 2 zástupcami. Po prvom stretnutí s rodičmi žalovaného v rade 3. mal pocit, že žalovaní sú bezradní, cítil bezradnosť a napätie. Vyhľadal aj žalobcu a pokúsil sa dosiahnuť dohodu medzi stranami. Táto situácia sa neriešila v učiteľskom zbore. Pedagogický život po tejto situácii zostal bez zmeny, ale bol veľmi nervózny. Vie o tom, že žalobca dostal pokarhanie ale nevie či slovné alebo písomné. Žalovaného v rade 3. charakterizoval ako kriticky rozmýšľajúceho žiaka, ktorý si stojí za svojim názorom, možno trochu melancholický, vytrvalý, športovec. Doplnil svoju výpoveď v tom, že každá strana niečo tvrdila, snažil sa pochopiť situáciu, avšak jeho možnosti nepostačovali na urovanie veci. M. E. bol vonku na chodbe pri triede, keď to odznelo, niečo počul. Nevylúčil, že sa o tom rozprával aj s M., avšak si už nepamätal.

10. Svedok Z.. P. B., riaditeľ školy uviedol a doplnil svoju výpoveď dňa 23.9.2020, že žalovaný v rade 3. bol žiakom druhého ročníka a vyhľadali ho jeho rodičia a aj žalobca mali svoju verziu a vyhodnotil to ako tvrdenie proti tvrdeniu. Žalovaný v rade 3. mu povedal, čo sa stalo v to poobedie a on mu povedal, že to prešetrí. Dodal, že si vie predstaviť, že takéto niečo p. učiteľ povedal, ale aj to, že to nepovedal. Pretože ktokoľvek kedykoľvek môže takéto niečo povedať, keď je rozrušený. Keďže žalovaného v

rade 3. pozná už dlho 15 rokov, uveril - pochyboval, nevedel sa rozhodnúť. Bolo viac stretnutí, avšak nevedel konštatovať kde je pravda, ale veril, že sa mimosúdne dohodnú. V rodine žalovaných ide o rodinu, ktorá vždy podporovala školu, žalovaný v rade 3. bol najlepší v športe a v 4. ročníku dosiahol s družstvom volejbalu v celoštátnom kole 3.miesto. Žalobca sa veľmi venuje deťom, dôraz kladie na podporu talentov, avšak v mnohých veciach s ním nesúhlasí, ale to nie je predmetom tohto konania. Dodal, že školskou inšpekciou boli vypočutí žiaci maloletí bez svojich zákonných zástupcov. O konflikte počuli tak zamestnanci ako aj žiaci a dosť to rozrušilo celé gymnázium. Žalovaní nechceli podať sťažnosť len sa chceli porozprávať, že žalobca vulgárne hovoril s ich synom. Mal dojem, že na stretnutí obe strany to chceli doriešiť, ale asi on pochybil, lebo situácia sa potom zhoršila a celá vec potom skončila na súde. Asi pochybil on a veci nevenoval viac energie. Rozprával sa s viacerými kolegami ale časť dala za pravdu žalobcovi a časť žiakovi. Pedagogickí pracovníci svoj postoj k žalobcovi nezmenili ani negatívne ani pozitívne. On so žalobcom viackrát nesúhlasili navzájom s rôznymi názormi. Žalobca sa stal v roku 2019 riaditeľom školy v C. E.. Avšak ako učiteľa si ho vážil, prácu si vykonával dôsledne. Stalo sa prípady, že sa boli žiaci sťažovať na žalobcu, že je prísny avšak písomnú sťažnosť nepodali. Táto vec úradne na schôdzi prejednávaná nebola. Nezhody medzi ním a žalobcom sa týkali ich rozličných názorov na politiku. Nezvykne sledovať príspevky a články do novin, facebooku. Vedenie gymnázia vyhľadali jeden- dvaja novinári a opýtali sa ho na jeho názor. Ak si dobre pamätá tak TV JOJ. Žalobca dostal písomné upozornenie, aby takéto veci viackrát na facebook nedával. Po incidente so žalovaným v rade 3. si nevšimol žiadne zmeny voči žalobcovi zo strany učiteľského zboru. Pedagogický inštitút Comenius globálne hodnotil školy a predmety a zemepis ako predmet, ktorý vyučoval žalobca sa umiestnil na poprednom mieste.

11. Svedok M. E., spolužiak žalovaného v rade 3. uviedol, že počul, keď stál za dverami ako vulgárnymi slovami (použil mená a prívlastky, ktoré sa nehodia) žalobca vyhnal Z. z vyučovacej miestnosti, ktorý vyšiel zdrvený. Bol prítomný, keď žalobca pokoril Z., na slová si nepamätal. On sa písomne žalobcovi vyjadril, že vulgárne slová nepovedal, ale bolo to v dôsledku strachu a obavy (pretože plánoval maturovať zo zemepisu, ale po incidente sa neodvážil ísť maturovať), pretože ho žalobca zastavil a povedal mu, aby si dával pozor ako tancuje, lebo môže sa aj udrieť. Dodal, že žalobca na každej hodine spomenul tento incident.

Svedok Q. E. uviedol, že on v tom čase bol prvák, Z. prišiel do triedy a žalobcovi sa nepáčilo ako vypracoval slepú mapu, vulgárne slová nepočul. Dodal, že v súčasnosti je žiakom maturitného ročníka. Vyhlásenie na čl. 30 doniesol žalobca do triedy niekoľko mesiacov po incidente, aby ho podpísali (štyria spolužiaci). Mal vtedy 16 rokov a nepýtal sa prečo to má podpísať, nevie prečo to podpísal, on slepú mapu nevidel.

Svedkyňa N. O. G. uviedla, že bola prváčkou v súčasnosti je žiačkou maturitného ročníka a Z. nahneval žalobcu a doniesol prázdnu slepú mapu a aj oni vedeli ako prváci, že sa to nesmie. Z. povedal žalobcovi, že mu spolužiaci povedali, že takto má slepú mapu urobiť, žalobca znervóznel a kričal na Z., aby išiel preč a vrátil sa, keď to bude pripravený, nepoužíval vulgárne slová. Listinu z čl. 30 doniesol žalobca a spolu to podpísali.

Svedkyňa I. E. uviedla, že bola prváčkou v súčasnosti je žiačkou maturitného ročníka a plánuje maturovať zo zemepisu. Z. nevyplnil mapu riadne, žalobca ho poslal preč s tým, že nech sa zatiaľ nevráti kým to nebude mať hotové. Listinu z čl. 30 doniesol žalobca niekoľko mesiacov od incidentu s tým, aby si to prečítali a podpísali, že má problémy a v súvislosti s touto vecou. Nepýtali sa prečo je to v slovenskom jazyku, keď sú študentmi maďarského gymnázia.

Svedkyňa Q. L. uviedla, že bola prváčkou, keď malo dôjsť k incidentu, v súčasnosti je žiačkou maturitného ročníka, žalobca zvýšil hlas na Z., ale nepoužíval vulgárne slová. Čl.30 doniesol žalobca do triedy, aby si to prečítali a keď sa to tak stalo, aby to podpísali.

12. Svedok R. U. zástupca riaditeľa uviedol, že v jednom alebo dvoch prípadoch bol poverený spísať zápisnicu o konzultácii v riaditeľni, keď boli prítomné obe strany, nepamätal sa na obsah, on len spisoval. Táto téma okolo neho nikdy nerezonovala, jeho postoj k žalobcovi sa nezmenil v tých profesných veciach, ktoré spolu riešili. Dodal, že sa nechcel miešať do niečoho, o čom nevedel, že je pravda. Komentý žalobcu na fb sa riešili a boli predmetom pedagogickej rady, ale sa to asi poriešilo nejakou dohodou, ale nepamätal sa.

Svedkyňa A. E. uviedla, že žalovaný v rade 3. bol jej klientom vo veci verbálneho konfliktu, kde malo ísť aj o vulgarizmy. Ona bola zamestnankyňou pedagogicko-psychologickej poradne (v súčasnosti je už 3 roky na dôchodku) a na veľmi malý úväzok aj na Gymnázium Selyeho, ale rodičia žalovaného ju vyhľadali v pedagogicko-psychologickej poradni. Uviedla, že žalovaný v rade 3. celú situáciu niesol veľmi ťažko, bol nešťastný, sklamaný, frustrovaný. Osobne vec viackrát preberala s riaditeľom a tento jej povedal, že postupujú veľmi ťažko. Uviedla, že nevyhľadala žalobcu, neriešila konflikt ale prežívanie dieťaťa-žalovaného v rade 3. vyhodnotila jeho správanie ako autentické prežívanie tohto incidentu, stretli sa 6-7 krát, nepamätala si. Ona neinformovala riaditeľa, len sa ho pýtala aká je situácia. Žalovaný v rade 3. sa to snažil spracovať, nechcel prestúpiť na inú školu, určite to nemal ľahké vo vzťahu k spolužiakom, k žalobcovi ale určite to prežíval ťažko, aj tým, že sa to vlečie a že sa to dostalo na súd. Žalobcu pozná vyše 30 rokov, bol manželom jej kolegyne a tyká si s ním. Žalovaný v rade 3. nehovoril o konfliktoch so spolužiakmi, ale vzťahy niektorých spolužiakov sa k nemu určite menili a dívali sa na neho ako na niekoho, ktorého rodičia majú konflikt s vyučujúcim.

Svedkyňa S.. P. M. uviedla, že bolo to pred niekoľkými rokmi, na pedagogickej porade pán riaditeľ ich informoval, že údajne žalobca sa mal tvrdo vyjadrovať na adresu žiaka. Následne aj žalobca ich informoval ako túto záležitosť prežíva a vidí on. V žalobcovi ide o vynikajúceho pedagóga, všetci ho mali radi a vážia si ho, preto bolo pre nich zarážajúce, čo o ňom študent tvrdí, že sa na jeho adresu hrubo vyjadroval. Pred 5-7 rokmi bol žalobca v hodnotení pedagógov pedagogickým ústavom Komenius, medzi prvými. Vlni, keď odchádzal z Gymnázia a riaditeľ sa s ním lúčil študenti stáli a dlho mu tleskali a ľutovali, že odchádza. Jej postoj k žalobcovi sa po incidente nezmenil, rovnako ako aj u iných kolegov. Ona sa na ten incident žalobcu nepýtala, myslela si, že je to vec ich dvoch. Medzi sebou si s kolegami povedali, že to iste nie je pravda.

Svedkyňa E. D. uviedla, že sa čudovala, že je proti žalobcovi takéto obvinenie, pozná ho veľmi dobre, je jej kolega a učil aj jej dve deti. Dozvedeli sa o tom na pedagogickej rade, hovorilo sa o tom na chodbách, v kabinete. Videla, že žalobca bol z toho zúfalý, schudol. Žalobca mal priamu povahu, kolegovia si ho vážili, ctili si jeho vedomosti a jeho úprimný charakter. Jej postoj k žalobcovi sa nezmenil. Ona sa so žalobcom o incidente nerozprávala, keďže nebola prítomná, myslela si, nech si každý stojí za svojim činom a nech je za to zodpovedný. Čudovala sa, že žiak tvrdí niečo také o žalobcovi.

Svedkyňa Z.. T. Z. uviedla, že pravdepodobne na pedagogickej rade sa o tom incidente bavili, ale sa nepamätá, jej postoj k žalobcovi po tomto incidente sa nezmenil. Žalovaného v rade 3. Učila, o incidente sa s ním nebavila, pretože si myslí, že je to vec žalobcu a konkrétneho žiaka. Taktiež nevidela, že by sa správanie kolegov voči žalobcovi po incidente k nemu zmenilo.

13. Dňa 27.1.2016 žalobca súdu predložil listinu (takmer po roku od podania žaloby) bez uvedenia dátumu jej vypracovania a podpísania. Ide o listinu na čl. 30, kde mali študenti svojim podpisom potvrdiť svoje vyjadrenie, teda, že žalobca nemal povedať žiadne vulgárne výroky ani žiadne ponižujúce slová žiakovi Z. A. (2.B), napriek tomu, že nebol pripravený, nemal zhotovenú tzv. slepú mapu vo forme ako je zvyk. Žalobca ho poslal domov s tým, že ak ju bude mať hotovú, nech príde za ním. Táto listina je podpísaná siedmymi žiakmi. Žalobca žiadal vypočuť ako svedkov ešte F. C., C. Q. a U. L.. Súd však toto doplnenie dokazovania zamietol z dôvodu hospodárnosti, pretože malo ísť o ďalších troch žiakov zo siedmich, ktorí podpísali listinu na čl. 30 a nebolo uvedené k akým iným skutočnostiam majú byť títo svedkovia vypočutí.

14. V danom prípade súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca tvrdenie, že žalovaní približne od novembra 2014 začali o ňom šíriť nepravdivé skutočnosti a to predovšetkým v škole, kde pôsobil (do 31.8.2019) a to výrokom ako už uviedol nepreukázal, že tieto skutočnosti šírili žalovaní, títo boli len za riaditeľom sa informovať. Avšak dokazovaním bolo preukázané, že práve žalobca každú hodinu na škole začínal tým, že celý proces začala rodina žalovaných a preto právom podal žalobu na súd, dokonca ešte aj dňa 21.6.2016 uviedol, že (rok a pol po tom ako malo dôjsť k incidentu) túto skutočnosť, potvrdili vypočutí žiaci ako aj inšpekčná kontrola, čo vyplýva zo zápisnice o prešetrení zo dňa 4.7.2016 (čl.49 v spise). Žalobca predložil preklady portálu- Najlepší maďarský pedagógovia na Slovensku, kde bol žalobca vyhodnotený s mimoriadne veľa hlasmi v rokoch medzi 2010-2019, resp. 2000-2010. Túto skutočnosť však nikto nepopieral.

15. Žalobca uviedol, že šírenie tejto nepravdivej skutočnosti znižuje jeho vážnosť u kolegov, u rodičov ostatných študentov a podryva jeho autoritu u ostatných žiakov. Takéto konanie žalovaných ohrozuje jeho uplatnenie sa v spoločnosti. Takýto zásah sa dotýka jeho mravnej integrity a je spôsobilé znížiť jeho dôstojnosť, vážnosť, česť a ohrozuje jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

Súd poukazuje na rozsudok NS SR sp.zn. 4Cdo 15/03, z ktorého vyplýva, že pokiaľ ide o vyjadrenie miery akou bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť osoby v spoločnosti, treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom či inom prostredí fyzickej osoby. Túto mieru treba zisťovať dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie. Žalobca iba vo všeobecnosti tvrdil, že u neho došlo k neoprávnenému zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti, jeho občianskej a profesijnej dôstojnosti, vážnosti a cti.

S poukazom na vyššie uvedené, žiadne tvrdenia žalobcu preukázané neboli, neuviedol ako bola znížená jeho vážnosť u kolegov, u rodičov ostatných žiakov. Dokonca výpoveď žalobcu, že nevie kto vyhotovil listinu na čl. 30 bola vyvrátená výpoveďami študentov, ktorí ju podpísali, že túto doniesol vypracovanú sám žalobca s tým, aby to podpísali. Súd poznamenáva, že túto listinu podpísali žiaci, ktorí v tom čase mali 15,16 rokov bez súhlasu a vedomia svojich rodičov. Súd mal za to, že žalobca pri tomto úkone využil svoje postavenie učiteľa voči žiakom, ktorí si nedovolili odmietnuť požiadavku žalobcu, ktorý ich učil a známkoval. Taktiež súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca týchto študentov učil aj ďalej. Školu opustil v auguste 2019, kedy sa stal riaditeľom ZŠ v C. E.. Táto skutočnosť ako aj skutočnosť, že pri odchode žalobcu zo školy mu žiaci dlho tleskali len potvrdzuje skutočnosť, že vážnosť, jeho dôstojnosť a česť neboli v žiadnom prípade znížené. Žalobcova odbornosť nebola nikým v predmetnom konaní spochybnená, avšak súd poukazuje aj na výpoveď svedka- riaditeľa školy, keď uviedol, že si vie predstaviť, že takéto niečo p. učiteľ povedal, ale aj to, že to nepovedal. Pretože ktokoľvek kedykoľvek môže takéto niečo povedať, keď je rozrušený. Keďže žalovaného v rade 3. pozná už dlho 15 rokov, uveril - pochyboval, nevedel sa rozhodnúť. V danom prípade išlo o tvrdenie proti tvrdeniu. Súd taktiež poukazuje na výpoveď A. E., ktorá uviedla, že žalovaný v rade 3. celú situáciu niesol veľmi ťažko, bol nešťastný, sklamaný, frustrovaný. Súd pochyboval o tom, že by sa takto javil pracovníčke pedagogicko-psychologickej poradni bezdôvodne žalovaný v rade 3. A keďže sú na učiteľa kladené zvýšené nároky na jeho morálku súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že žalobca bol vyzvaný vedením školy, aby nehovoril o súdnych sporoch na vyučovacích hodinách (sám na ním tvrdené skutočnosti upozorňoval - teda šíril ich ďalej) medzi ním a inými osobami (zápisnica o prešetrení sťažnosti zo dňa 4.7.2016 - čl. 49).

V zápisnici Štátnej školskej inšpekcie o prešetrení sťažnosti zo dňa 11.9.2015 (čl. 52) sa uvádza, že „už pred tým boli sťažnosti na žalobcu, že politizuje na hodinách a vyjadruje antisemitické názory“. Z týchto skutočností vyplýva, že u žalobcu zvýšené nároky na morálku boli minimálne 2 x porušené. A to vyjadrovaním antisemitickými názormi ako aj statusmi na fb, kde podľa vyjadrenia riaditeľa školy žalobca dostal písomné upozornenie, aby takéto veci viackrát na facebook nedával. Dokonca čo sa týka incidentu časť kolegov žalobcu dalo za pravdu žalobcovi, ale časť žalovanému v rade 3., čo nepopiera ani žalobca, a čo uviedol aj v záverečnej reči. Sám žalobca viackrát uvádzal, že táto skutočnosť rozrušila celú školu, avšak ako a s akým následkom k tomu sa nevyjadril, a ani sa táto skutočnosť nepreukázala ani výpoveďami riadiacich pracovníkov školy.

16. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že nebolo nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že by žalovaní šíрили nepravdivé skutočnosti, že bolo zasiahnuté do dôstojnosti a vážnosti osoby žalobcu v spoločnosti. Súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žalobu ako neodôvodnenú zamietol.

17. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a keďže žalovaní mali vo veci plný úspech, súd im priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd obsadený súdnym úradníkom samostatným uznesením v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.